

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Urto/5/2021
Identifikačné číslo spisu: 2020010018
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2020010018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci odsúdeného K. A. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2021 v Bratislave odvolanie odsúdeného podané proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. apríla 2021, č. k. 3Ntc/7/2020-166, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného K. A. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej „krajský súd“) rozsudkom z 20. júla 2020, č. k. 3Ntc/7/2020-166, rozhodol nasledovne:

„Podľa § 16 odsek 1 písmeno m) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov sa odmieta uznanie rozsudku Krajského súdu v Győri zo dňa 06.03.2019, sp. zn. 25.B.185/2017/57 v spojení s rozsudkom Odvolacieho súdu v Győri zo dňa 19.06.2019, sp. zn. Bf.III.31/2019/5, vo vzťahu k osobe odsúdeného K. A., narodený XX.XX.XXXX v Dunajskej Strede, trvale bytom H. XX/XXXX, O. N., doručovacia adresa E. XX/XX, XXX XX I., štátny občan Slovenskej republiky, ktorým bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu rozpočtového podvodu (§ 396 ods. (1) písm. a), ods. (5) písm. b) Btk.), trestného činu porušenia účtovného poriadku (§ 403 ods. (1) písm. b) Btk.), pokračujúceho priestupku používania súkromného dokumentu s nepravdivým obsahom (§ 345 Btk.) a trestného činu prania špinavých peňazí (§ 399 ods. (1), ods. (3) písm. b), ods. (4) písm. a) a b) Btk., ktorých sa dopustil tak, že

Spoločnosť A. J. Kft. so sídlom: XXXX Győr, L. X-X. IČ: U.XX-XX-XXXXXX, DIČ: XXXXXXXX-X-XX. bola založená 14. apríla 2014 a do obchodného registra vedeného Krajským súdom v Győri bola zaregistrovaná 29. apríla 2014.

Od 14. apríla 2014 do 4. novembra 2015 bol spoločníkom a štatutárnym zástupcom tejto firmy obvinený K. A. a od 4. novembra 2015 A. H., maďarský štátny príslušník. Hlavnou činnosťou spoločnosti od jej založenia bol veľkoobchod s obilím nespracovaným tabakom semenami a krmivom. Adresa sídla spoločnosti sa od 4. novembra 2015 zmenila na XXXX Budapešť, G. u. X.

1.) Spoločnosť A. J. Kft, pod vedením obvineného, nadobudla tovar z územia Európskeho spoločenstva za čisté ceny v II-IV štvrťroku 2014 v hodnote celkom 55 000 000 HUF a v I-IV štvrťroku 2015 v hodnote celkom 685 827 000 HUF, čiastočne zo Slovenska a čiastočne z Českej republiky, ale len zlomok z týchto nákupov bol uvedený vo výkazoch spoločnosti.

Na základe vystavených faktúr je hospodárenie spoločnosti A. J. Kft v roku 2014 známe len čiastočne, preto za toto obdobie nie je možné vykonať daňový výmer.

V roku 2015 K. A. v mene spoločnosti A. A. Kft, časť tovaru nakúpeného za čisté ceny z územia Európskeho spoločenstva predal v tuzemsku za hrubú cenu v hodnote celkom 903 153.933 HUF, kde DPH predstavovala sumu 167 943 617 HUF.

V roku 2015 si spoločnosť A. J. Kft splnila svoje povinnosti súvisiace s priznaním DPH do septembra, avšak údaje z daňových priznaní za rok 2015 obsahovali iba údaje za február a jún, zatiaľ čo zvyšok z nich obsahoval údaj „0“ Obvinený K. A. v mene spoločnosti A. J. Kft., ktorú riadil, zavádzal daňový úrad tak, že v súvislosti s povinnosťou odvádzania platieb do rozpočtu podal nepravdivé daňové priznanie, resp. zanedbaním povinnosti predložiť daňové priznanie skutočné fakty zatajil a tým spôsobil centrálnemu rozpočtu finančnú stratu na DPH v celkovej výške 84.971.000 forintov, ktorá v priebehu trestného konania nebola nahradená.

2.) Dokumenty spoločnosti A. Kft. neboli počas prešetrovania k dispozícii kompletne a v dôsledku toho nebolo možné zistiť, aké boli príjmy a náklady tejto spoločnosti v období rokov 2014 - 2015 a ani to, s akými konkrétnymi partneri bola v obchodnom vzťahu. Viedlo to k porušeniu povinnosti uchovávanía dokladov a to v takej miere, ktorá znemožnila kontrolu skutočnej majetkovej, finančnej a príjmovej situácie spoločnosti v rokoch 2014 - 2015.

Obvinený K. A. nezabezpečil, aby si spoločnosť A. Kft., splnila povinnosť týkajúcu sa uchovávanía záznamov, uvedenú v § 169 ods. (1) a (2) zákona o účtovníctve, keď v čase predaja 4. novembra 2015 dokumenty neodovzdal novému spoločníkovi a konateľovi spoločnosti, svedkovi A. H. a sám s nimi nakladal spôsobom, ktorý neskôr už nemožno určiť tak, aby už nemohli byť úradom sprístupnené a úrady sa už nemohli oboznámiť s ich obsahom.

3.) Obvinený K. A., ako konateľ spoločnosti A. Kft., dňa 31. júla 2014 uzavrel s bankou Q.. zmluvu o bankovom účte, na základe ktorej mohol s bankovým účtom spoločnosti A. č. účtu: XXXXXXXX-XXXXXXX disponovať výhradne on sám.

Po otvorení účtu obvinený K. A. a od januára 20 15 na základe plnej moci udelenej obvineným K. A. svedok M. G., peňažné sumy prevedené na bankový účet domácimi partnerskými spoločnosťami v deň prevodu alebo krátko potom - čiastočne bankomatom alebo výberom hotovosti kartou v banke - vyberal v hotovosti, keďže k tomu dostal pokyn od osoby. ktorej identita bola počas konania neznáma, alebo od J. G..

K. A., neskôr svedok M. G. na základe plnej moci udelenej obvineným, v období od 8. augusta 2014 do 30. marca 2015 vybrali z bankového účtu číslo XXXXXXXX-XXXXXXX, vedeného pre spoločnosti A. Kft., celkovo 402 018 464 forintov v hotovosti. Peniaze vybrané z účtu obvinený K. A. odovzdal neznámej osobe, resp. J. G..

Obvinený K. A., ako konateľ spoločnosti A. Kft., dňa 5. novembra 2014 uzavrel so spoločnosťou V. G. L.. zmluvu o platobnom účte, na základe ktorej mohol s bankovým účtom spoločnosti A. Kft č. účtu: XXXXXXXX-XXXXXXX-XXXXXXX disponovať výhradne on sám.

Po otvorení účtu obvinený K. A. peňažné sumy prevedené na bankový účet domácimi partnerskými spoločnosťami ešte v deň prevodu alebo krátko nato vybral v hotovosti.

Obvinený K. A. v období od 14. novembra 2014 do 27. apríla 2015 vybral z platobného účtu číslo XXXXXXXX-XXXXXXX-XXXXXXX. vedeného pre spoločnosti A. Kft., celkovo 111 556 000 forintov v hotovosti."

Proti tomuto rozsudku v zákonom ustanovenej lehote podal odvolanie odsúdený písomným podaním doručeným na krajský súd 7. mája 2021 (podaným na pošte 5. mája 2021, pričom napadnutý rozsudok prevzal 22. apríla 2021) s tým, že s ním nesúhlasí a považuje ho za vecne nesprávny. Uviedol, že krajský

súd sa snažil nájsť možnosť uznania predmetného rozhodnutia, resp. jeho čiastočného uznania, ale v konečnom dôsledku akoby ostali niektoré relevantné skutočnosti medzi oboma stranami nevyjadrené, resp. neupresnené. To sa dá vyvodiť z konštatovania na strane 5, odseky 1 a 2 a najmä 3 a 4 napadnutého rozsudku, konkrétne v odseku 4 sa poukazuje na vyjadrenie prokurátora zo 7. apríla 2021, že stanovisko maďarských justičných orgánov nemožno považovať za predchádzajúcu dohodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia. Následne krajský súd rozhodol tak, ako rozhodol, čo odvolateľ považuje za predčasné. Podľa neho sa jednalo možno o komunikačnú bariéru medzi oboma stranami a súd sa mal pokúšať ďalej o dosiahnutie konkrétnej dohody, keďže maďarská strana sa nevyjadrila, že by to nebolo možné a tak sa nevyjadril ani prokurátor. Súd sa mal pokúsiť o konkrétnu dohodu ďalšou komunikáciou s maďarskou stranou a nie po vyjadrení prokurátora vec ukončiť, resp. rozhodnúť. Odvolateľ navrhol vec dôsledne preskúmať a napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie dôslednejšie konanie, prípadne vyslovenie právneho názoru, či je možné uznať predmetné maďarské rozhodnutie na základe vykonaných dôkazov čo do trestu ako celku, alebo čo i len čiastočne.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) na rozhodnutie o podanom odvolaní 19. mája 2021 a napadol na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa aktuálneho rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 549/2011 Z. z.“) proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal jednak správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým bolo podané odvolanie, jednak konanie predchádzajúce jeho vydaniu a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na krajský súd bolo z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 14. apríla 2020 doručené osvedčenie z 28. novembra 2019 vydané Krajským súdom v Győri, Maďarská republika, podľa čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii, a to ohľadom rozsudku Krajského súdu v Győri zo 6. marca 2019, sp. zn. 25.B.185/2017/57, v spojení s rozsudkom Odvolacieho súdu v Győri z 19. júna 2019, sp. zn. Bf.III.31/2019/5, právoplatného 19. júna 2019, uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku týkajúceho sa odsúdeného K. A.L. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom spolu s dotknutými rozsudkami. Krajský súd postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol o odmietnutí uznania predmetného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie (Maďarská republika) v trestnom konaní a pre také rozhodnutie boli splnené všetky zákonné podmienky. Krajský súd zistil, že nie všetky skutky v rozsudku, ktorý bol predmetom konania o uznaní a výkone

rozhodnutia, sú trestné podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Následne krajský súd túto skutočnosť oznámil justičnému orgánu štátu pôvodu a opakovane sa s ním kvalifikovaným spôsobom snažil dohodnúť na čiastočnom uznaní dotknutého rozhodnutia (písomné podania krajského súdu z 1. júna 2020, 4. augusta 2020 a 9. decembra 2020), pričom napríklad v naposledy uvedenom podaní krajský súd výslovne uviedol, že pri čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia štátu pôvodu na území Slovenskej republiky musí dôjsť k zníženiu trestnej sankcie po zohľadnení skutočnosti, že jeden alebo viacero zo skutkov, v konkrétnom prípade skutok právne kvalifikovaný súdmi Maďarskej republiky ako trestný čin porušenia účtovného poriadku a pokračujúci priestupok používania súkromného dokumentu s nepravdivým obsahom, nemožno považovať za skutky, ktoré sú trestnými činmi aj podľa slovenského právneho poriadku s tým, že krajský súd nemôže sám rozhodnúť o akú dĺžku odňatia slobody pôjde na území Slovenskej republiky, keďže v danej trestnej veci odsúdeného nerozhodol o vine a treste za spáchaný trestný čin a že také rozhodnutie prináleží justičnému orgánu štátu pôvodu, pričom zároveň oznámil, že v prípade ak k dohode nepríde, bude to mať za následok splnenie podmienky na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia. Zároveň krajský súd opäť požiadal justičný orgán štátu pôvodu o pristúpenie k dohode o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia.

Ministerstvo spravodlivosti Maďarskej republiky ako justičný orgán štátu pôvodu písomným podaním z 26. januára 2021 na posledné uvedené podanie reagovalo v rozpore so skutočnosťami uvedenými v písomnom podaní krajského súdu z 9. decembra 2020 tým spôsobom, aby Krajský súd v Trnave urobil rozhodnutie v tomto prípade ohľadom rozpočtového podvodu a maďarský minister spravodlivosti môže rozhodnúť o postúpení trestu po zaslaní takého rozhodnutia.

Zo spisu nevyplýva, že by došlo k späťvzatiu osvedčenia justičným orgánom štátu pôvodu.

Z uvedeného je zrejmé splnenie zákonných podmienok na rozhodnutie o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. m) zákona č. 549/2011 Z. z., podľa ktorého súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Ak teda rozhodol krajský súd tým spôsobom, že odmietol uznať dané rozhodnutie maďarského súdu, postupoval v súlade so zákonom a vecne správne a odvolací súd musel včas podané odvolanie odsúdeného zamietnuť, pretože nebolo dôvodné.

K odvolacím námietkam odsúdeného odvolací súd uvádza, že tieto boli vyhodnotené za nedôvodné, pričom ich podstatou bolo poukazovanie na to, že napriek snahe o dohodu s justičným orgánom štátu pôvodu, ku ktorej nedošlo, sa mal krajský súd naďalej pokúšať ďalšou komunikáciou o takú dohodu. Odvolací súd sa s tým nestotožnil a krajský súd sa o takú dohodu pokúšal relevantne opakovaným spôsobom, pričom základným predpokladom k nej bolo rozhodnutie justičného orgánu štátu pôvodu ohľadom úpravy uloženého trestu vzhľadom na to, že mohlo dôjsť iba k čiastočnému uznaniu a výkone dotknutého cudzieho rozhodnutia, k čomu však nedošlo. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že ani nemohol rozhodnúť spôsobom navrhovaným odsúdeným, keďže dotknuté ustanovenie § 518 ods. 4 Tr. por. neumožňuje zrušenie napadnutého rozsudku s následným vrátením veci prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Zhrnutím odvolací súd uvádza, že včas podané odvolanie odsúdeného zamietol ako nedôvodné, keďže napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.